

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

valg har man ønsket ogsaa skal have Mulighed for at modtage Oplysninger om en Række af de Spørgsmaal, der er rejst under Behandlingen i det andet høje Ting. Ønsket herom kan jeg fuldt ud billige, og derfor vil jeg, naar dette Lovforslag antagelig om faa Dage er blevet ophøjet til Lov, skrive til Folketingets og Landstingets Formænd, at jeg er villig til at nedsætte et saadant Udvalg, som altsaa faar med Rationeringen af Sukkersaften til gøre og tillige skal kunne modtage Oplysninger, som man altsaa maa haabe kan være af Interesse for den høje Rigsdag.

Jeg anbefaler Forslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

C. E. Christiansen: Ligesom det blev gjort i Folketinget af mit Partis Ordfører, vil ogsaa jeg beklage dette Lovforslags alt for sene Fremkomst. Det er meget tvivlsomt, om den forhøjede Pris for Roer, der dyrkes ud over et Areal paa 39 200 ha, faar nogen væsentlig Betydning, netop fordi Roedyrkerne vel sagtens har disponeret over Arealerne, før denne Bestemmelse blev bekendt, hvilket jo først skete, da Kornsaaningen i Roeeegnene var i fuld Gang. I denne Forbindelse kan jeg ikke undlade at udtale min Forbavselse over, at den forhøjede Pris i Tilfælde af, at Arealet forøges ud over Grundarealet paa 39 200 ha, skal være gældende ogsaa for de Roedyrkere, der eventuelt formindsker deres Arealer. Jeg tror, det havde befordret Hensigten, at faa dyrket flere Sukkerroer, hvis man havde tilsagt en større Pris alene til de Roedyrkere, der forøger Arealerne, og i alt Fald ikke til dem, der eventuelt formindsker Arealerne med Sukkerroer, en Prisforhøjelse, som efter det foreliggende Lovforslag meget vel ogsaa kan komme saadanne Dyrkere til gode.

Den Nedgang, der i Fjor var i de med Sukkerroer dyrkede Arealer, modsvares af de ca. 8 000 Tdr. Land, der blev dyrket med Saftroer, hvis Udbytte jo blev ca. 20 000 t Sukkersaft og ca. 10 000 t Raasukker til Industrien. Da disse Roer betaltes med en betydelig større Pris end Sukkerroer, og da man endvidere fristede til Dyrkning af Saftroer med en Fortrinsstilling ved Adgangen til at faa Del i Sukkersaften, er Forklaringen paa Nedgangen i Sukkerroedyrkingen ikke vanskelig at faa Øje paa.

Derimod er det ubegribeligt, at Myndighederne ikke er skredet ind herimod, men tværtimod har tolereret, at Sukkerrationeringen saaledes er blevet udhulet eller under-

gravet. Sukkersaften er jo desuden blevet solgt i den frie Handel til alle, der havde Raad til at købe den, hvilket ikke gør Sagen bedre, idet det herved er blevet muliggjort den mere velhavende Del af Befolkningen at skaffe sig Erstatning for det raffinerede og rationerede Sukker, medens den fattige Del af Befolkningen paa Grund af den store Pris paa Sukkersaften har været afskaaret fra at faa Del i dette Sødemiddel og har maattet klare sig med, hvad der gennem Rationeringen blev tildelt den.

I Lovens § 1 er der nu — vel for at forhindre den hidtidige Fremgangsmaade — meget betimeligt indføjet en Bestemmelse om, at fra 1. September kræves Tilladelse fra Ministeren for Handel, Industri og Søfart til Fremstilling af Roesaft. Jeg kunde godt have tænkt mig en fastere Bestemmelse om hele dette Forhold. Jeg haaber imidlertid, at den højtærede Minister vil benytte denne Bestemmelse paa en saadan Maade, at Fristelsen til at dyrke de mindre sukkerholdige Roer i Stedet for Fabriksroerne ikke mere er til Stede; jeg har forstaaet den højtærede Minister saaledes, at det er Meningen at drage ogsaa Sukkersaften ind under Rationeringen, og jeg beder den højtærede Minister bekræfte dette.

Den sidste Tilføjelse til Lovforslaget, som er gennemført i Folketinget, og som lyder saaledes: „Forslag til en eventuel Forlængelse af Sukkerordningen vil være at forelægge Rigsdagen senest 15. Februar 1947“, er en nøje Konsekvens af den Utilfredshed, der er kommet til Orde ikke alene her paa Rigsdagen, men ogsaa blandt Roedyrkerne paa deres Møder i de seneste Dage.

Jeg er helt klar over, at der ingen som helst Mulighed er for dette høje Ting til at ændre noget i det foreliggende Lovforslag, eftersom Tegningen af Roearrealerne ikke kan udsættes en eneste Dag. Jeg bøjer mig for den Kendsgerning og anbefaler at stemme for Forslaget i den foreliggende Skikkelse, idet jeg udtaler Haabet om, at Præmieringen maa animere Roedyrkerne til at forøge Sukkerroeproduktionen.

H. C. Andersen: En af vore største Sukkerfabrikker har i Anledning af sin mangeaarige Bestaaen ladet tage en Række Fotografier, som viser den store Virksomhed. Disse Billeder viser strengt Arbejde, der fortjener en god Løn, de fortæller om meget Slid af Mennesker og af Heste, om megen Ødelæggelse af Redskaber og Arbejdstøj, og til sidst viser de Teknikkens